

Storžek v težavah

*Napisal Tomo Kočar
Ilustriral Adriano Janežič*

Veverička Zobek in Storžek sta bila najboljša prijatelja. Čeprav sta živela v različnih duplinicah, sta se kar naprej obiskovala. Zobek Storžka in Storžek Zobka. Zgodilo se je že celo, da sta se na obisk odpravila hkrati, nato pred prijateljevo duplinico zaman trkala in se ob vrnitvi nekje na pol poti srečala.

"O, Zobek," je takrat rekel Storžek.

"Ravno pri tebi sem bil na obisku."

"In jaz pri tebi," je pokimal Zobek.

"Ampak te ni bilo doma!"

"Tebe tudi ne," je povedal Storžek.

"Če to ni smola," je zavzdihnil

Zobek.

Potem sta sedla na primerno vejico

in malo pomalicala.

"No, ja," je kasneje rekel Storžek. "Mogoče bova imela pa jutri več sreče."

Poslovala sta se in odskakljala vsak proti svojemu domu.

Tako je teklo življenje vse do neke jeseni, ko je Storžkova leska še posebej bogato obrodila. Zobek mu jo je pomagal obrati, shraniti lešnike v shrambo, skuhati lešnikovo kremo, pa tudi poskusiti se je ni branil.

Seveda vsaka veverica ve, da je lešnikova krema najboljša na palačinkah. Zato jih je Storžek nekaj dni zapored kar naprej pekel. Zobek se je začasno preselil k

njemu, da sta lahko z delom začela že navsezgodaj. Tudi potem, ko je bilo že vse opravljeno, se mu kar ni in ni ljubilo posloviti.

"Uaaaa," je zazelhal navsezgodaj. "Joj, Storžek, kako sem lačen. Ali imaš mogoče kako palačinko? Svežo, toplo in z lešnikovo kremo namazano?"

Storžek se je seveda za prijatelja z veseljem potrudil. Tudi želodovo kavico je skuhal, saj šele ta daje palačinkam z

lešnikovo kremo pravi okus. Tako je Zobku stregel dan, dva, ves teden in obiskovalec mu je začel počasi presedati.

"Poslušaj, Zobek! Si kaj premišljeval o vrnitvi domov?"

"Niti ne," si je vprašani previdno čistil brčice. "Tu je boljša hrana, boljša družba, pa tudi ne ljubi se mi."

Storžek seveda z odgovorom ni bil najbolj zadovoljen. Toda kaj naj naredi? Prijatelja vendar ne more kar spoditi! Šel je na sprehod, da bi vse skupaj v miru premislil.

"Kaj se tako kislo držiš?" ga je čez nekaj časa srečala teta Žolna.

"Kaj se ne bi," je potarnal. "Obisk sem dobil, pa se ga ne morem znebiti. Celo uro sem pekel palačinke in potem sem mu jih pomagal jesti."

"Zoprno," se je strinjala Žolna. "Tudi jaz sem morala celo uro trkati po deblih, da sem ujela nekaj slastnih črvov."

"Uf," je kar zmrazilo veverička. "Vsaj s črvi nimam težav."

"O, pa so dobri, veš," je rekla teta Žolna. "Če boš kakšnega našel, me kar pokliči."

Potem je odletela po opravkih. Do kosila jo je čakalo toliko trkanja, da jo je že zdaj bolela glava. Za glavo pa se je prijel tudi Storžek. Vanjo mu je namreč šinila odlična zamisel in škoda bi jo bilo izgubiti.

"Tole s črvi se kar dobro sliši," si je rekel. "Zobku so še bolj zoprni kot meni. Če mu rečem, da so se zaredili v duplini, jo bo hitro pobrisal domov."

In res je storil tako.

"Kaaaaj! Črvi?" je Zobek planil pokonci, ko je slišal novico. "Groooza! Žal mi je,

Storžek, ampak posloviti se moram!"

"Tudi meni je žal," se je zadovoljno muzal Storžek.

Zadovoljen, ker je spet sam, je malo pospravil in se nato odpravil na kratek sprehod.

"Uh, končno sem svoboden!" je zajel polna pljuča svežega zraka. "Kako je to prijetno!"

No, ja. Ko je sedel na primerno vejo, da bi v miru užival v popoldanskem sončku, je Zobka vseeno malo pogrešal.

Ampak vsega tudi ne moreš imeti.

Ali si sam ali pa nisi.

In kaj je medtem počel Zobek?

Tekel je proti domu, kolikor so ga nesle tačke. Pri tem bi skoraj spregledal teto Žolno.

"Hej, Zobek! Saj boš še rep izgubil, tako drviš!" mu je zaklicala.

"Moram," je pojasnil veвериček. "Pri Storžku so se zaredili črvi. Tam ne zdržim več. Čim prej moram stran!"

"Črvi, praviš?" se je Žolna obliznila. "Če hočeš, jih lahko polovim!"

"Bi jih res?" je obstal Zobek. "To bi bilo zelo prijazno. Ampak bojim se, da jih je preveč."

"Še bolje," se je nasmehnila Žolna. "Na pomoč bom poklicala Detlove, pa bo." V nekaj minutah se je zbrala prava mala četa žoln in detlov, ki so se s spretnimi kljuni brž lotili Storžkovega domka. Ropotalo je in razbijalo, se lomilo in hreščalo, le o črvih ni bilo ne duha ne sluha.

"Slaba novica," je prišla kasneje povedat Žolna. "Tole drevo je povsem zdravo."

"Slaba novica za Žolno, a dobra zame," je bil vesel Zobek.

"Ojej!" je zatulil Storžek, ki se je ravno takrat vrnil. "Kaj se je zgodilo?"

Osuplo je strmel v duplinico: stene so bile na več mestih preluknjane, lubje olupljeno, nekaj najlepših vejic pred vhomom pa polomljenih. Njegovo stanovanje je bilo skoraj uničeno.

"Emmm," je tudi Zobek opazil, da prijatelju ni napravil ravno največje usluge. "Veš ... Strokovnjaki za črve so prišli in ... Emmm ... No ... Ničesar niso našli."

"Kje naj zdaj spim?" je skoraj zajokal Storžek. "Še posteljico so mi razstavili."

"Ja, res," je sočutno pokimal Zobek. "Pri vseh teh luknjah v steni bo ponoči grozen prepih. Če bi bila samo ena, bi jo zamašil z repom, tako pa ..."

"Molči že!" je Storžek jezno zacepetal. "Ti si vsega kriv."

"Oprosti," je rekel Zobek in takoj za tem veselo skočil pokonci. "Že vem! K meni bova šla. Prostora je malo manj, ampak bova že kako. Vsaj za prvo silo."

In sta šla res.

Zobkov domek je bil res manjši, a je imel lepši razgled. Z nekaj lešnikove kreme, ki sta jo vzela s seboj, in palačinkami, ki jih je tokrat spekel Zobek, sploh ni bilo

slabo. Ko sta zvečer skupaj gledala sončni zahod, je Storžek ugotovil, da mu pravzaprav ničesar ne manjka.

"Ostaneš lahko, kolikor hočeš," je rekel Zobek.

"Bom," se je nasmehnil Storžek. "A le pod pogojem, da palačinke vsak drugi dan pečem jaz."

Pravljica je izšla v slikanici **Storžek v težavah** in na zgoščenki **Lisjak prihaja**.

Zavod Tolovaj

<http://www.tolovaj.com>

<http://www.tolovaj.com/trgovina/zbirka-tolovaj/20-storzek-v-tezavah.html>

[http://www.panika.si/index.php?page=shop.product_details&flypage=flypage-](http://www.panika.si/index.php?page=shop.product_details&flypage=flypage-ask.tpl&product_id=244&category_id=3&option=com_virtuemart&Itemid=1)

[ask.tpl&product_id=244&category_id=3&option=com_virtuemart&Itemid=1](http://www.panika.si/index.php?page=shop.product_details&flypage=flypage-ask.tpl&product_id=244&category_id=3&option=com_virtuemart&Itemid=1)

© Zavod Tolovaj

Vse pravice pridržane.